

Message from the Vicar

ST. THOMAS – A DOUBTER?

The name Thomas is often referred to as 'doubter' on account of the fact that St. Thomas doubted the resurrection of Jesus when he was first told by his fellow disciples (Jn.20). Highlighting this incident some underestimates the greatness of the apostle. But, as we give ample thought to the incidents in the gospels, especially St. John's it becomes conspicuous that he was a loyal disciple who went to the ultimate limit of faith and obedience.

His love to his master and readiness to die with him was obvious in his response to Jesus' opinion to go to Judea. When Jesus was informed the death of Lazarus, he was glad to express the glory of God there in Bethany and said to the disciples "Let us go to him" (Lazarus). Thomas said audaciously to his fellow disciples "Let us also go, that we may die with him". Thomas was sure that the Jews would endanger their lives. Still he was ready to confront the danger for his master. It is to be noted here that this was even before Jesus' resurrection. This is the highest form of courage which is of being perfectly aware of the worst that can happen.

Apart from that, he was not ready to recognize what he could not conceive. When the other disciples told him that they saw the risen Christ he was not ready to compromise because the resurrection of a person was unnatural. He believed things that were clear and conceivable. He wanted clarity of what he heard. The best example is seen in Ch.4 of St. John. Here Jesus says "You know the place where I am going". All others were hearing unblinkingly as if they understood everything. But Thomas said bluntly, "Lord, we do not know where you are going. How can we know the way?". His effusive nature made Jesus to explain in details and the disciples understood the heavenly things more distinctly.

To the issue of rising of Jesus, belligerent in his pessimism, he said that he would never believe that Jesus had risen from the dead unless and until he had seen and handles the print of the nails in his hands and thrust his hand in to the spear had made Jesus' side. But Jesus knew his heart and made an occasion for his conformation of faith. When everything was clear to him and adoring cry came out from the deepness of his heart."My Lord and my God" (St.Jn 20:28).This was neither a theological jargon nor a superficial expression of spirituality of a person, but a real expression of one's faith through concrete experience.

This strong faith in the resurrection gave the impetus to go audaciously on his mission to a people who are totally alien to his language and culture by crossing the sea. This strong faith endowed him with the courage to succumb to all the persecutions and ultimately to death.

The name 'Thomas' is Aramaic as well as Hebrew, of which Greek is 'Didymus' which means 'Twin'. Etymologically, 'Thomas' is twin, it can be a 'doubter' as well as a 'faithful' but intrinsically St. Thomas is paradigm for self denying love, strong faith and purveyor of faith. As we celebrate his dukhrono on July 3rd, let his self denying faith, unquestionable loyalty and all other virtues influence our hearts that we also may call our savior "My Lord and My God" through our own experience of the Lord.

Fr. Thomas Nediyaackel.

JULY 3 (Saturday) = ST. THOMAS DAY

HOLY QURBANA AT 7.30 pm

All are requested to attend (Sunday July 4, there is no Holy Qurbana)

JULY 16 - Cottage Prayer Meeting

will be held at the residence of **Mr. Biju Thomas** (B026),

Tel.: 36071200, 17311187. All are requested to attend.

Address: Flat 601, Bldg. 466 (Al Gossaby Plaza),

Road 2013, Exhibition Road, Hooraa.

JULY 16 – JULY 23 – V.B.S.

JULY 31 – Summer Classes will start

നയമാൻ ശുദ്ധമായതിലൂടെയുള്ള സന്ദേശം

യേശു തന്റെ പിത്രനഗരമായ നസ്രത്തിൽ, ദേവാലയത്തിൽ തന്നെ അവിശ്വസിച്ചവരോടായി പറഞ്ഞു; “ഏലീശാപ്രവാചകന്റെ കാലത്ത് യിസ്രായേലിൽ പല കുഷ്ഠരോഗികൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സുറിയാനിക്കാരനായ നയമാൻ അല്ലാതെ അവരാരും ശുദ്ധമായില്ല”. പഴയനിയമപുസ്തകത്തിലെ മറ്റു പല സംഭവങ്ങളെപ്പോലെ മാത്രം അറിയപ്പെടുമായിരുന്ന ഈ സംഭവത്തെ പുതിയനിയമപുസ്തകത്തിലെ പരാമർശത്തിലൂടെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഇതിൽ നിന്നും ഉപദേശം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ നമ്മെയും ക്രിസ്തു ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

അരാം രാജാവിന്റെ സേനാപതിയായിരുന്ന നയമാൻ യിസ്രായേലിൽ ചെന്ന് ഏലീശാ പ്രവാചകനെ കാണുവാനും യോർദ്ദാനിൽ കുളിച്ച് കുഷ്ഠരോഗത്തിൽ നിന്നും സൗഖ്യം ആകുവാനും കാരണം ആയത് നയമാന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു വന്ന യിസ്രായേലി പെൺകുട്ടി മൂവാന്തിരമാണല്ലോ. അവൾ, അരാമ്യർ യിസ്രായേലിൽ നിന്നും കവർച്ചപ്പെടുന്നതിനെതിരായി വന്നിരുന്നപ്പോൾ പിടികപ്പെട്ട് നയമാന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിയതാണെങ്കിലും ആ വിദ്വേഷം വെച്ചുപുലർത്താതെ തനിയ്ക്ക് നന്മ ചെയ്യുവാൻ കിട്ടിയ അവസരം പാഴാക്കിക്കളയുന്നില്ല. “നിനക്ക് നന്മ ചെയ്യുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളപ്പോൾ അതിനർഹരായിരിക്കുന്നവർക്ക് ചെയ്യാതിരിക്കരുത്” എന്ന വചനം അവൾ നിവർത്തിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അടിമയാക്കപ്പെട്ട പെൺകുട്ടിയ്ക്ക് നയമാന്റെ വീട്ടിൽ നല്ല സംരക്ഷണം ലഭിക്കുവാൻ ഇടയായത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ആണ്. അവൾ തുടങ്ങിവെച്ച പ്രവർത്തി കാരണം നയമാൻ ശുദ്ധനാകുവാനും യിസ്രായേലിലെ ദൈവമല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവം ഇല്ല എന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാനും ഇടവന്നു. നമ്മുടെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിലും ഇതിനു സമാനമായ അവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. പല കാരണങ്ങളാൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ സ്വീകൃതത്വം നീരസം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വേണ്ടരീതിയിൽ ഉള്ള സഹകരണവും, സമർപ്പണവും ആത്മാർത്ഥതയും നാം ജോലിയിൽ കൊടുത്തു എന്നു വരില്ല. എന്നാൽ നാം മറന്നു പോകുന്ന കാര്യം ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും ഉദ്യോഗവും എല്ലാം ദൈവം തരുന്നതാണെന്നും അതിൽ നിലനിർത്തുന്നതും ദൈവമാണെന്നും, അതിനാൽ ജോലിയിലെ ആത്മാർത്ഥതയും സമർപ്പണവും നാം ദൈവത്തിനു കൊടുക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാതെ നമ്മുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് തൊഴിൽ സ്വീകരണത്തിനു കൊടുക്കുവാനും, പിൻവലിക്കുവാനും ഉള്ളതല്ലെന്നും ആണ്.

രമ്യത്തോടും, കൃതിരകളോടും കൂടി നയമാൻ ഏലീശാ പ്രവാചകന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്തു വന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ ഏലീശാ ഇറങ്ങിവരുന്നില്ല. യോർദ്ദാനിൽ പോയി ഏഴു പ്രാവശ്യം കുളിക്കുവാൻ ആളെവിട്ട് പറയിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ നയമാൻ വിചാരിച്ചത് ഏലീശാ തന്നെ പുറത്ത് തന്റെ അടുത്തുനിന്ന് തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവന്റെ കൈ രോഗത്തിനു മീതെ ആട്ടി സൗഖ്യമാകും എന്നാണ്. അതിനാൽ നയമാനതിയായ ദേഷ്യം വന്നു, തന്നെ അവഹേളിച്ചതാണെന്ന് അവനു തോന്നി. നയമാനു തന്റെ രോഗം ഒരു വലിയ പ്രശ്നമാണ്. അതിനു ഇത്രയും ചെറുതും, ലളിതവുമായ ഒരു സൗഖ്യമാക്കൽ രീതി അവന് ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. യഹോവയ്ക്ക് ഇത് നിസ്സാരകാര്യം മാത്രമാണെന്നാണ് ഏലീശാ കാണിച്ചു കൊടുത്തത്. യോർദ്ദാനിൽ മൂങ്ങുക എന്ന ചെറിയ ആവശ്യം മാത്രമേ വേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ.

നാലും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വലിയ പ്രശ്നങ്ങളുമായി ചെല്ലുമ്പോൾ നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നതും ചെറിയ കാര്യങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ ദേഷ്യവും, പകയും കളയും, ഞാൻ എന്ന ഭാവം മാറുക, സത്യസന്ധത പാലിക്കുക, എളിയവനെ ആദരിക്കുക, വിശക്കുന്നവർക്ക് ആഹാരം കൊടുക്കുക, രോഗിയെ സന്ദർശിക്കുക എന്നതെല്ലാം. എന്നാൽ നയമാനേഷോലെ ചെറിയ ആവശ്യങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ആകുന്നില്ല എന്ന ധാരണ നാം വെച്ചുപുലർത്തും. എന്നാൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ ഉപദേശം കേട്ട് ദേഷ്യം അടക്കി നയമാൻ യോർദ്ദാനിൽ മുങ്ങി രോഗത്തിൽ നിന്നും സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുന്നു.

ശുദ്ധനായ നയമാൻ തിരികെ വീണ്ടും ഏലീശായുടെ വീട്ടുമുററത്തു വരുമ്പോൾ ഏലീശ അവനെ എതിരേൽക്കുന്നു. നയമാൻ ഏലീശായ്ക്ക് താൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന വെള്ളിയും, പൊന്നും, വസ്ത്രങ്ങളും പ്രതിഷേധമായി കൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഏലീശ അതു നിരസിക്കുന്നു. യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് രോഗശാന്തിയും, ഭൃതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാനുമുള്ള അധികാരവും കൊടുത്ത് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവരോടായി പറഞ്ഞു സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു കിട്ടി, സൗജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ എന്ന്, ഏലീശായും അതുപോലെയാണു ചെയ്തത്. നാലും തിരിഞ്ഞു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമുക്കുള്ള പലതും സൗജന്യമായി ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്ന് കിട്ടിയതാണെങ്കിലും നാം സൗജന്യമായി കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകില്ല എന്നു കാണാം.

ഏലീശാ പ്രവാചകൻ നയമാൻ കൊണ്ടുവന്ന സമ്മാനങ്ങൾ ഒന്നും വാങ്ങിയില്ല എന്ന് ഏലീശായുടെ ബാല്യകാരൻ ഗേഹസി അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവനത് സഹിച്ചില്ല. അരാധ്യനായ നയമാന്റെ കൈയിൽ നിന്നും അൽപ്പമെങ്കിലും വാങ്ങും എന്നു പറഞ്ഞ് നയമാനെ പിന്തുടർന്ന് ഓടി. ഗേഹസി ഓടിവരുന്നതുകണ്ട് നയമാൻ രഥത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി അവനെ എതിരേറ്റു. ഏലീശാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതനുസ്മരിച്ച് താൻ വന്നതാണെന്നും ഏലീശായുടെ അടുക്കൽ വന്ന പ്രവാചക ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി ഒരു താലന്തു വെള്ളിയും രണ്ടു കൂട്ടം വസ്ത്രവും തരണമേ എന്ന് ഏലീശാ പറഞ്ഞതെഴിയിക്കുന്നു എന്നും അവൻ കള്ളം പറഞ്ഞു. ഒരു താലന്തു വെള്ളികൂടി സ്വീകരിക്കണമെ എന്നു പറഞ്ഞ് നയമാൻ രണ്ടു താലന്തു വെള്ളിയും രണ്ടു വസ്ത്രവും ഗേഹസിയിൽ കൊടുത്തു വിട്ടു. ഗേഹസി സമ്മാനം വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു ഒളിച്ചു വെച്ചതിനു ശേഷം ഏലീശായുടെ മുമ്പിൽ വന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ ഏലീശ അവനോടു ചോദിക്കുന്നു ഗേഹസിയേ നീ എവിടെ പോയിരുന്നു എന്ന്, ഗേഹസി വീണ്ടും കള്ളം പറയുന്നു അടിയൻ എങ്ങും പോയില്ല എന്ന്. ദീർഘദർശിയായ ഏലീശായ്ക്ക് ഗേഹസി എവിടെ പോയിരുന്നെന്ന് അറിയാമായിരുന്നെങ്കിലും അവൻ തെറ്റ് ഏറ്റുപറയുവാനും മാനസ്സാന്തരപ്പെടുവാനും ഉള്ള അവസരം ആണ് ഏലീശാ കൊടുത്തത്. എന്നാൽ ഗേഹസി ആ അവസരം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് കള്ളം പറഞ്ഞ് തന്റെ തെറ്റിൽ തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ നയമാന്റെ കുഷ്ഠം ഗേഹസിക്ക് പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഏലീശാ പറയുകയും ഗേഹസി കുഷ്ഠരോഗിയായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

നയമാൻ അരാലിൽ നിന്നും പോന്നപ്പോൾ ദൈവപുരുഷനു സമ്മാനമായി കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി പത്തു താലന്തു വെള്ളിയും, ആറായിരം ശേക്കൽ പൊന്നും, പത്തു കൂട്ടം വസ്ത്രങ്ങളും കരുതിയിരുന്നു.

എന്നാൽ ഗേഹസി കുറച്ചുമാത്രം (ഒരു താലന്തു വെള്ളിയും, രണ്ടു കൂട്ടം വസ്ത്രവും മാത്രമെ ചോദിച്ചുള്ളൂ). നയമാൻ രണ്ടു താലന്തു വെള്ളി ഗേഹസിക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഗേഹസി ന്യായീകരിച്ചുകാണും; നയമാൻ കൊണ്ടുവന്നതു മുഴുവനും താൻ ചോദിച്ചില്ലല്ലോ, കുറച്ച് അല്പം ചോദിച്ചുള്ളൂ എന്ന്; ഇല്ലാത്തവന്റെ കൈയിൽ നിന്നല്ലല്ലോ, ഉള്ളവന്റെ കൈയിൽ നിന്നല്ല വാങ്ങിയത് എന്ന്; ഒരു താലന്തു വെള്ളി ചോദിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു താലന്തു വെള്ളി സന്തോഷത്തോടെ തന്നവൻ, ഞാൻ ചോദിച്ചു വാങ്ങിയതിൽ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും തോന്നിയിട്ടില്ല എന്ന്; പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവന്റെ ന്യായീകരണം ശരിയാണ് എന്ന് തോന്നാം. പോരാത്തതിന് വന്ന ആവശ്യം നടത്തി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ, എന്നെല്ലാം ഗേഹസി ന്യായീകരിക്കുന്നു. നാലും നേരല്ലാത്ത മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടെ അർഹിക്കാത്തതു നേടിയെടുക്കുമ്പോൾ ഇതുപോലെ ന്യായീകരണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാനുണ്ട്.

എന്നാൽ മറ്റൊരു തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നാം ഇതിനെ വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

നയമാൻ പുറപ്പെടുമ്പോൾ അവന്റെ ധാരണ ഒരു അത്ഭുതസിദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യൻ തന്റെ കുഷ്ഠം സൗഖ്യമാക്കിതരും, അയാൾക്ക് ന്യായമായും പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്, അയാൾ സമ്മാനം പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരിക്കും എന്നാണ്. ദൈവമാണ് സൗഖ്യമാക്കുന്നത് എന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് പൊന്നും വെള്ളിയും വേണ്ട എന്നുള്ളതും നയമാൻ അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് സമ്മാനങ്ങൾ കരുതേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ ധാരണകൾ മാറിക്കൊണ്ട് ഏലിശാ സമ്മാനം നിരസിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയേയും ക്രൂപയേയും കുറിച്ച് നയമാൻ ബോധവനായി. നയമാൻ കരുതിയതുപോലെ നാടകീയരംഗങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാതെ വെറുതെ യോർദ്ദാനിൽ മുങ്ങി സുഖപ്പെടുമ്പോൾ ഇത് ഏലിശയുടെ അല്പ, യഹോവയുടെ പ്രവർത്തനമാണ് എന്ന് അവൻ ബോധ്യപ്പെടുന്നു. പ്രതിഫലം നിർണ്ണയിക്കുന്ന ദൈവപുരുഷനെ അവൻ മതിപ്പോടെയാണ് കാണുന്നത്. അവൻ ദൈവത്തെ ഏറ്റവും പരയുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിശ്വാസവും, മതിപ്പും തകർക്കുന്നതായിരുന്നു ഗേഹസിയുടെ പ്രവർത്തനം. അൽപമാണെങ്കിലും പ്രതിഫലം ചോദിച്ചുവാങ്ങിയപ്പോൾ നയമാനെ ഏലിശാ കാണിച്ചുകൊടുത്ത ദൈവത്തെ ഗേഹസി ചെറുതാക്കിക്കളഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ശിക്ഷയായി അവൻ നയമാന്റെ കുഷ്ഠം പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നാലും നേരല്ലാത്ത മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അനർഹമായൊരു തട്ടിയെടുക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരാളുടെ ആദർശ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ മലിനപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അന്യായം നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകത്തെയാണ് നാം അയാൾക്ക് സ്രഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. വില്പനകൊണ്ടു തുടരും ആണെങ്കിലും അന്യായത്തിനു വിധേയനാകേണ്ടി വരുന്നയാൾ അതു നാട്ടുനീതി എന്നു കണക്കാക്കി മറ്റൊരാളോട് ഇതേ രീതിയിൽ പ്രതികരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നമ്മുടെ ചീത്തപ്രവൃത്തി ഒരു സമൂഹത്തെ തന്നെ ചീത്തയാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരത്തിലാണ് നയമാന്റെ കുഷ്ഠം ഗേഹസിയിലേക്ക് മാറുന്നത്.

രണ്ടു തരം കുഷ്ഠം നാം ഇവിടെ കാണുന്നു. ഗേഹസിയുടെ കുഷ്ഠം പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയായി, ശാപമായി കിട്ടുന്നതും, മരണ ഹേതുവും ആണ്.

നയമാന്റെ കുഷ്ഠം മാറുവാൻ ഉള്ളതായിരുന്നു, മരിക്കുവാനുള്ളതല്ല, അത് നയമാൻ യഹോവയായ ദൈവത്തെ അറിയുവാനുള്ളതായിരുന്നു. അത് യേശുവിനാൽ പുകഴ്ത്തപ്പെടുവാൻ ഉള്ളതായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും കഷ്ടങ്ങളും, പ്രയാസങ്ങളും വരുമ്പോൾ ഇത് ഏതുതരം പ്രയാസങ്ങൾ എന്ന് തിരിച്ചറിയുവാൻ ശ്രമിക്കണം. രോഗസിയുടേത് എങ്കിൽ തെറ്റുകൾ ഉറപ്പാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് തിരുത്തണം.

നമ്മുടെതു പോലെ എങ്കിൽ നാം വിശ്വസിയായി ഇരിക്കുക. ദൈവം സൗഖ്യം തരുന്നതോടൊപ്പം ദൈവത്തെ കൂടുതലായി അറിഞ്ഞ് ദൈവത്തോട് ചേർന്നിരിക്കാൻ ഇതു നിമിത്തം ആയിത്തീരും എന്ന് ഉറപ്പാക്കുകയും വേണം.

ഈ സന്ദേശം ആകുന്നു നമ്മുടെ സംഭവത്തിൽ നിന്നും നാം ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടത്.

Ninan Varkey

2010 June happenings

June 11 Charity Auction

Thanks to everyone for the wholehearted support in the Charity Auction

WINNERS

FIRST PRIZE

HIGHESE TICKET SALE

SECOND PRIZE

THIRD PRIZE

PRIZE FOR ATTENDANCE

ഇടവക പെരുന്നാൾ ആഘോഷത്തിന്റെ വിവിധ ദൃശ്യങ്ങൾ

കൊടി ഉയർത്തൽ

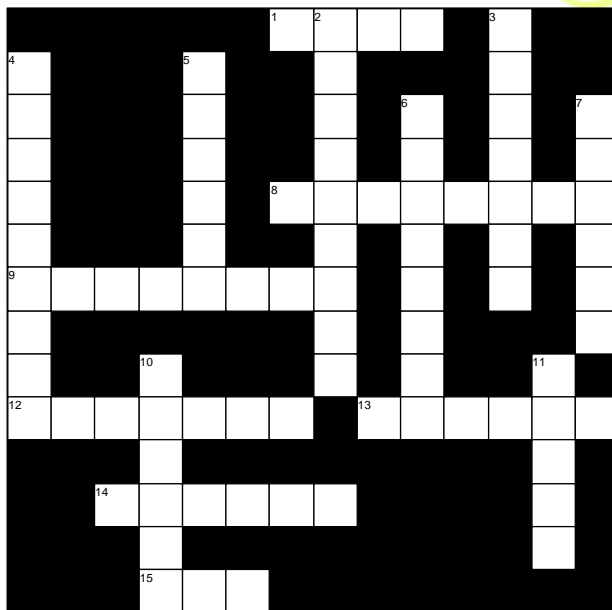

സുവിശേഷ പ്രസംഗം

Are You Bible Literate? Bible Crossword #7 (July 2010)

Leela Alexander

ACROSS

- 1 Which Philistine city was home to Goliath?
- 8 In which Syrian city did Paul have his sight restored at the hands of Ananias?
- 9 What was Jesus' Home town?
- 12 Where was King Josiah killed?
- 13 Which city was home to the tabernacle after the Israelites conquered Canaan?
- 14 Which city was the place where Sarah died?
- 15 In which town did Saul masscre 85 priests?

DOWN

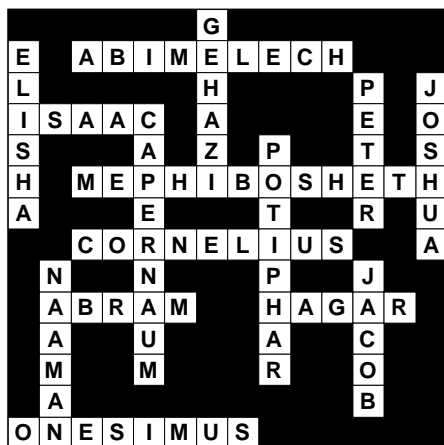
- 2 Which city was home to the man who gave Jesus a burial place?
- 3 Which ancient city was associated with Joshua and the blowing of trumpets?
- 4 Where did Jesus stay when John the Baptist was in prison?
- 5 In which Samaritan town did Jesus meet the woman at the well?
- 6 Which was Jeremiah's hometown?
- 7 Where did they call Barnabas Jupiter and and Paul Mercurius?
- 10 Where did Solomon have a dream when he asked for wisdom?
- 11 Where did Jonah board the ship bound for Tarshish?

This is the seventh in the series of Bible crossword puzzles for 2010. All the clues are about **cities and towns mentioned in the Bible**. Solve the crossword. A few references are given. Use them if necessary. Please use King James version of the Bible. Deposit your answers in the box near the door to the church as soon as possible, within 7 days after the release of the newsletter. This contest is open to all; Sunday school students and adults. The winners' names will be published in the church newsletter. The annual award is given only to Sunday School students. You may also send the answers to me by email. My email address is **ocalexleela@gmail.com**

Useful references: Matthew 4, Acts 9, Joshua 6, Jonah 1, 1Samuel 17, 1Kings 3, Genesis 23, Acts 14, 2Kings 23, Luke 2, Jeremiah 1, 1Samuel 22, Matthew 27, John 4, Joshua 18.

Winners of Bible Crossword - June 2010

Answers to Bible crossword June 2010

Abram Biji
 Acsah Elezabeth Abraham
 Akhil Basil Paulose
 Albert M Johns
 Angel Ann Joshua
 Anju Paulose
 Ann B Abraham
 Ann Jeepa Shaj
 Ashik James
 Ashley Shaju
 Aswin Kurian Abraham
 Christin Paul
 Christy Mary Thomas
 Elaine Ajith
 Elna Achu James
 Elsa Maria Thomas
 Flemy P Eby

George K Laji
 Jackson Jerom James
 Johann Agith
 Kamal Baby Paul
 Lian Gijo
 Linu Varghese
 Mahal Mani Ulahannan
 Manuvel Benny
 Mathew Roy
 Merin Mary Basil
 Merlin Mary Basil

Milan Mani Mathew
 Naomi Johns
 Ria Mariam
 Ron Joseph
 Samuel Benny
 Sandra Saju
 Sara Laji
 Sharon Paul
 Sherin Susan Isaac
 Sian Gijo

Sneha Elsa Kuruvilla
 Vivek Solomon

*Congratulations to
 all the Winners*

Leela Alexander

കിസ്സ് നമ്പർ 7
മലാഖി 1 6, സെഖര്യാവ് 7 15

1. ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ആൺ ഉണ്ടായിരിക്കെ, കർത്താവിനു നേർന്നിട്ടു, ഊനമുള്ളൊരു തള്ളയെ യാഗം കഴിക്കുന്ന വഞ്ചകനു ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷയെന്ത്?
2. യഹോവയായ ഞാൻ മറാത്തവൻ, അതുകൊണ്ടു യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാരെ നിങ്ങൾ മുടിഞ്ഞു പോകാതിരിക്കുന്നു; വാക്യം ഏത്?
3. യഹോവ വന്നു ഭൂമിയെ സംഹാരശേഷമം കൊണ്ടു ദണ്ഡിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു, അഷന്മാരുടെ ഹൃദയം മക്കളോടും മക്കളുടെ ഹൃദയം അഷന്മാരോടും നിരപ്പാക്കുവാനേതു പ്രവാചകനെ അയയ്ക്കും എന്നാണു മലാഖിയിൽ പറയുന്നത്?
4. കർത്താവും, നിയമദൂതനുമായവൻ, ആരെയാണു ശുദ്ധീകരിച്ച് പൊന്നുപോലെയും, വെള്ളി പോലെയും നിർമ്മലീകരിക്കുന്നത്?
5. ആരോണ് യഹോവ ദ്വേഷിച്ചു, അവന്റെ പർവ്വതങ്ങളെ ശൂന്യമാക്കി, അവന്റെ അവകാശത്തെ മരുഭൂമിയിലെ കുറുനരികൾക്ക് കൊടുത്തത്?
6. യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ആഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന് ദശാംശം മുഴുവനും എവിടെയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരാനാണ് യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്?
7. സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എത്ര സംവൽസരമാണ് യെരൂശലേമിനോടും, യഹൂദപട്ടണങ്ങളോടും ക്രൂദ്ധിച്ചിരുന്നത്?
8. യഹോവ സീയോനിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു യെരൂശലേമിന്റെ മദ്ധ്യേ വസിക്കുമ്പോൾ യെരൂശലേമിനു എന്തു പേർ പറയും?
9. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള രണ്ടു നാളത്തിനരികെ പൊൻനിറവായ എണ്ണ ഒഴുക്കണ്ട രണ്ടു ഒലിവു കൊമ്പുകൾ എന്തിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു?
10. ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുന്ന തുമ്പുകെട്ട ഇടയനു എന്തു സംഭവിക്കും?
11. ഏതു പെരുന്നാൾ ആചരിക്കേണ്ടതിനു യെരൂശലേമിലേക്കു വരാതിരിക്കുന്ന ജാതികളെയാണു യഹോവ ശിക്ഷിക്കുന്നത്?
12. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം നീക്കി, ഉൽസവ വസ്ത്രവും തലയിൽ വെടിച്ചുള്ള മുടിയും ദൂതൻ നൽകിയതാർക്കാണു്?
13. അവസാന നാളിൽ യഹോവയുടെ കാൽ എവിടെയാണ് നിൽക്കുന്നത്?
14. തനിക്കു ഒരു കോട്ട പണിതു, പൊടിപോലെ വെള്ളിയും, വീഥികളിലെ ചെളിപോലെ തകവും സ്വരൂപിച്ച ദേശമേതു്?
15. എത്ര പേരെയാണ് തീയിൽ കൂടി കടത്തി യഹോവ വെള്ളി ഉതിക്കഴിക്കുന്നതുപോലെ ഉതിക്കഴിക്കുന്നത്?

കിസ്സ് നമ്പർ 6 ഉത്തരങ്ങൾ

1. യഹോവ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ (48: 14)
2. സ്വർഗ്ഗം, ഭൂമി (66: 1)
3. യെശുയ്യാവ് (59: 1)
4. കോരൽ (45: 1)
5. എളിയവരെയും, ദരിദ്രരെയും (41:17,18)
6. പരിജ്ഞാനത്താൽ (53: 11)
7. വ്യക്തത്തിന്റെ ആയുസ്സുപോലെ (65: 22)
8. വീഞ്ഞും, പാലും (55: 1)
9. യാക്കോബ് ഗൃഹത്തോടും, യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും (46: 34)
10. യഹോവയുടെ വിമുക്തന്മാർ (51: 11)
11. കുരുടന്മാരുടെ (42: 16)
12. നീതിയും, സത്യത്തിയും (61: 11)
13. നോഹയുടെ (54: 9)
14. കാട്ടുമൃഗങ്ങളും, കുറുകന്മാരും, ഒട്ടകപക്ഷികളും (42: 20)
15. ദുഷ്ടന്മാർ (57: 20)

Aleyamma Thomas
 Anju Paulose
 Annie Surya George
 Biju Thelappilly
 Bisy Eby
 Elsy Abraham
 Hepsy Binu
 Jeepa Shaj
 Mercy Abraham
 Moly Baby
 Reji Solomon
 Rejina Joseph
 Shaiby Baby
 Sheela Manoj
 Shelby Jacob
 Shiny Binu
 Shiny Saju

Sony Roy
 Susan Mani
 Susan Moby
 Zibi Benny

Congratulation

**Usha
 Achenkunju**

Sunday School

Classes are conducting regularly after Holy QURBANA on every Friday. Half Yearly examinations held on 18th of June, 2010. Some pictures

VBS Classes will commence from the 16th of July, 2010 till the 23rd of July 2010 as in the past. All students are requested to join this colourful VBS. This year you will see more wonders and activities in this fulfilled occasion. Theme: "LIFE SO BLESSED" (St. Mat. 5)

New Members Joined in June 2010

Benil Jacob (B 093) – 38872625

Athickakuchi House, Naduvattom P.O., Ernakulam, Kerala 683574

Tel.: 04842284319

Flat 23, Bldg. 1363, Road 2834, Sugaiyya 328, Bahrain

Home Parish: St. Mary's Jacobite Syrian Church, Naduvattam,

Mamapra. Diocese: Angamaly

Salumon P.S. (S 108) - 39398085

Polayil House, Kottoor Kara, Kolenchery P.O., Ernakulam 682311

Tel.: 0484-2761999.

Flat 23, Bldg. 1363, Road 2834, Sugaiya 328, Bahrain

Home Parish: St. Peter's Jacobite Church, Kollenchery

Diocese: Kandanadu

Shibu V. Alias (S 107) – 39457927

Vallathukaran House, Athani P.O., H-14, Aiswarya Nagar, Ernakulam,
Nedumbassery, Kerala, Tel.: 0484-2475746

Flat 62, Bldg. 455, Road 2013, Hooraa 320, Bahrain

Home Parish: St. George Church, Nedumbassery, Diocese: Angamaly

Varghese Poulouse Pattammady (V 038) – 36081612

Pattammady House, Mambra P.O., Thrissur, Kerala

Tel.: 09747 – 905875

Budaiya, Bahrain

Home Parish: St. Kuriakose J.S.O. Church, Mambra

Diocese: Thrissur

Bijoy K. Abraham (B 092) – 39372478

Kannanikara House, Chellakadu P.O., Ranny 689677, Pathanamthitta,
Kerala, Tel.: 0473-5201630

Flat 32, Bldg. 214, Road 111, Salmaniya, Bahrain

Home Parish: St. Thomas Knanaya Valiyapally, Ranny

Diocese: Chingavanom

HISTORY OF THE SYRIAC ORTHODOX CHURCH

The Syrian Orthodox Church [earlier called The Church of Antioch] was established by St. Peter, the chief of the Apostles and the first patriarch in AD 37 at Antioch [now Antakya in Turkey] [see Acts.11:26,14:26]. The church suffered all kinds of tortures and hardships from all quarters right from its establishment, but its flag still soars high. Today the church is spread around the globe spanning 22 countries headed by a patriarch residing at Damascus in Syria.

A few Christian denominations can claim the antiquity of the Syrian Orthodox Church of Antioch (Syr. `idto suryoyto treeysath shubho), whose foundation can be traced back to the very dawn of Christianity. It justifiably prides itself as being one of the earliest established apostolic churches, if not the oldest. It was in Antioch, after all, that the followers of Jesus were called Christians as we are told in the New Testament. "The disciples were first called Christians in Antioch." (Acts 11:26)

The Church of Antioch is the second established church in Christendom after Jerusalem. The prominence of its Apostolic see is very well documented. In his Chronicon (I, 2), the church historian Eusebius of Caesarea tells us that St. Peter the Apostle established a bishopric in Antioch and became its first bishop. St. Peter was succeeded by Evodius. In another historical work, *Historia Ecclesiastica*, Eusebius tells us that Ignatius the Illuminator, "a name of note to most men, [was] the second after Peter to the bishopric of Antioch" (III, 36).

In the mid of the 5th century, the Bishop of Antioch, and his counterparts in Alexandria, Byzantium and Rome, would be called Patriarchs. Since 1293, the patriarchs of Antioch adopted the name Ignatius, after the Illuminator. The See of Antioch continues to flourish with His Holiness Patriarch Ignatius Zakka I, being the 122nd in the line of legitimate patriarchs.

The patriarchate was forced to move from Antioch in ca. A.D. 518, after a period of turbulent history, to various locations in the Near East until it settled in Deir az-Zafaran monastery in Mardin, Turkey, during the 13th century. After another period of heinous violence during and after World War I, which took the lives of a quarter million faithful, the patriarchate was transferred to Homs, Syria, in 1933, and later to Damascus in 1957.

The Syrian Orthodox Church is quite unique for many reasons. Firstly, it presents a form of Christianity which is Semitic in nature with a culture not far from the one Christ himself experienced. Secondly, it employs in its liturgy the Syriac language, an Aramaic dialect akin to the Aramaic spoken by Christ and the Apostles. Thirdly, its liturgy is one of the most ancient since it has been handed from one generation to another.

Fourthly, and most importantly, it demonstrates the unity of the body of Christ by the multiethnic nature of its faithful: A visit to your local Syrian Orthodox Church in Europe or the Americas would demonstrate, for example, the blend of Near Eastern and Indian cultures in the motifs and vestments of clergy. The Syrian Orthodox faithful come primarily from Middle Eastern countries and the Indian state of Kerala, with many communities in the diaspora.

The Syrian Orthodox Church has been a member of the World Council of Churches since 1960, and is one of the founding members of the Middle East Council of Churches. The Church takes part in ecumenical and theological dialogues with other churches. As a result of these dialogues, the Church has issued two joint declarations with the Roman Catholic Church and another with the Eastern Orthodox churches.

The Church has been referred to by the name "Syrian Orthodox Church" in English. The Holy Synod of the Church adopted the name "Syriac Orthodox Church" in its session of Mar 28-Apr 3, 2000 due to the common identification of the term "Syrian" with the Republic of Syria in the English speaking world.

History

Throughout Syria and Mesopotamia, Aramaic, in its many dialectical forms, was the language of the land, and Syriac, originally the Aramaic dialect of Edessa in Northern Mesopotamia, seems to have been the most influential literary form of Aramaic. When we speak of Syriac Christianity, we refer to Christians whose native tongue was Syriac and/or who employed Syriac as their liturgical language.

Syrian Christianity was not centered just in Antioch, the Roman capital of Syria. In fact, Syrian Christianity can be traced further East in Mesopotamia. As local tradition tells us, Christianity was received in Edessa during the time of the Apostles. This is reported in a number of documents including Eusebius's Ecclesiastical History. He gives us the text of a correspondence between the city's king, Abgar Ukomo, and none other than Jesus Himself:

Abgar Ukomo, the toparch, to Jesus the good Savior who has appeared in the district of Jerusalem, greetings. I have heard concerning you and your cures, how they are accomplished by you without drugs and herbs ... And when I heard of all these things concerning you I decided that it is one of two things, either that you are God and came down from Heaven to do these things, or are the Son of God for doing these things. For this reason I write to beg you to hasten to me and to heal the suffering which I have ...

The reply, according to the same tradition, was carried by a certain Ananias:

Blessed are you who believed in me, not having seen me ... Now concerning what you wrote to me, to come to you, I must first complete here all for which I was sent, and after thus completing it be taken up to Him who sent me; and when I have been taken up, I will send to you one of my disciples to heal your suffering and give life to you and those with you.

The story continues to describe how one of the Seventy disciples was sent to King Abgar.

Historical literary sources tell us that by the second half of the second century there was an established church in the city, though probably most of the inhabitants remained pagan. The Chronicle of Edessa tells us that in the year 201, a disastrous flood destroyed the church of the Christians in the city. However, it took only about a century until most of the city was under the umbrella of Christianity. Edessa, indeed, prides itself as the first Kingdom that officially accepted the new faith.

India had its own share of Syrian Christianity. According to tradition, Christianity in India was established by St. Thomas who arrived in Malankara (Kerala) from Edessa in A.D. 52. The close ties between the Church in Malankara and the Near East go back to at least the fourth century when a certain Joseph of Edessa travelled to India and met Christians there. The church in Malankara is an integral part of the Syrian Orthodox Church with the Patriarch of Antioch as its supreme head. The local head of the church in Malankara is the Catholicos of the East, ordained by and accountable to the Patriarch of Antioch.

Syrian Christianity spread rapidly in the East. The Bible was translated into Syriac to serve as the main source of teaching as early as the second century. Till this day, the antiquity of the Syriac biblical versions is upheld with high esteem by modern scholars. In the words of Dr. Arthur V?s, "In our search for the oldest translation of the Greek original [of the New Testament] we must go back to the Syriac idiom" (Studies in the History of the Gospel Text in Syriac, p. 1). The same applies to the Hebrew Old Testament. In fact the Syrian Church Fathers made no less than six translations and revisions of the New Testament and at least two of the Old Testament. Their scholarship in this domain has no equal in Church history.

The Church of Antioch was thriving under the Byzantine Empire until the fifth century when Christological controversies split the Church. After the Council of Chalcedon in A.D. 451, two camps of the one Church emerged: The Greek Church of Byzantium and the Latin Church of Rome accepted Chalcedon, but the Syrian and Coptic (later Armenian as well) Churches rejected the council. The former group professed that Christ is in two natures, human and divine, whilst the latter adopted the doctrine that Christ has one incarnate nature from two natures. It is worth noting that the drafts of the Council were according to the position of the Syriac and Coptic Churches. The final resolution, however, was according to the doctrine of the Western Churches. The difference lies in the one preposition (in or from two natures). This schism had sad consequences on the Syriac Church during the next few centuries.

As the Emperor supported the Chalcedonian camp, the Syrian Church came under much persecution. Many bishops were sent to exile, most notably Patriarch Mor Severius, who was later given the epithet togho dsuryoye or 'Crown of the Syrians'. Mor Severius died in exile in 538. By the year 544, the status of the Syrian Church came to a low end when only three bishops remained. It was at this time that Mor Jacob Baradaeus appeared. Mor Jacob traveled to Constantinople for an audience with Empress Theodora, the daughter of a Syrian Orthodox priest from Mabbug, Syria, and wife of Emperor Justinian. Theodora used her influence to get Jacob ordained as bishop in 544. Later, Jacob would travel across the entire land reviving the Church. He managed to consecrate 27 bishops and hundreds of priests and deacons. For this, the Syrian Orthodox Church honors this saint on July 30 of every year, the commemoration of his death which took place in 578. A few centuries later, adversaries labeled the Syrian Orthodox Church 'Jacobite' after St. Jacob. The Syrian Orthodox Church rejects this belittling label which suggests that the Church was founded by St. Jacob.

Aside from their ecclesiastical role, Syrian Churchmen have contributed to world civilization. As early as the fourth century, academies and schools were set up in monasteries throughout Syria and Mesopotamia. Monks and scholars were busy studying the sciences of the Greeks, commenting and adding to them. It is no surprise that when the Arabs, who conquered the Near East at the end of the seventh century, wanted to acquire Greek knowledge, they turned to Syriac scholars and churchmen. Arab caliphs commissioned the Syrians to translate the sciences of the Greeks into Arabic. In his film *Forgotten Christians*, Christopher Wenner describes the impact of Syriac scholars and Churchmen when he describes the school at Deir al-Za'faran monastery, "It was through the monks here that the Arabs received Greek learning, and it was the Arabs of course who passed it back to Europe. Had it not been for the Syriac monks, we in Europe might never have had a renaissance."

The Syrian Orthodox Church survived under the dominion of many empires in the centuries that followed. Under the Arabs, Mongols, Crusades, Mamluks and Ottomans, the Syrian Orthodox Church continued its survival. Neither intimidation nor oppression could suppress the faithful.

Today, the Syrian Orthodox Church has faithful not only in the Middle East and India, but in Europe, the Americas and Australia as well. The distribution of the faithful can be seen from the organization of the Church today.

Church Hierarchy

The supreme head of the Syrian Orthodox Church is the Patriarch of Antioch and all the East. He also presides over the Holy Synod, the assembly of all bishops.

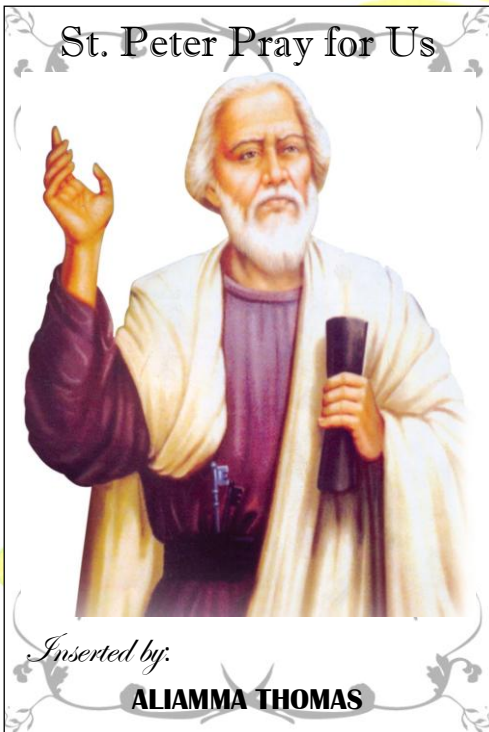
Each parish is assigned a vicar. He is under the direct jurisdiction of his archbishop and is directly accountable to him. The parish is run by a board of trustees (or a committee) which is elected by the parishioners and approved by the archbishop.

Deacons assist the priest in the administration of the liturgy. Each archdiocese may have one archdeacon who is called "the right hand of the bishop." Only qualified and learned deacons are elevated to this office.

There are three ranks of priesthood in the Syrian Orthodox Church:

- Episcopate: Within it there are the ranks of Patriarch, Catholicos, archbishop, and bishop.
- Vicarate: Within it there are the ranks of chor-episcopos and pastor.
- Deaconate: Within it there are the ranks of archdeacon, evangelical-deacon, subdeacon, lector or qoruyo and singer or mزامrono.

Data Source :Syriac Orthodox Resources Homepage.

For God so
loved the world
that he gave his
only Son, that whoever
believes in him should
not perish but have
eternal life.
John 3:16

അനുശോചനസന്ദേശം

നമ്മുടെ ഇടവകാംഗമായ ശ്രീ.സുനിൽ സാമുവേലിന്റെ പിതാവ് കർത്താവിൽ നിരൂപിച്ചു. പരേതാത്മാവിന്റെ നിത്യശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതോടൊപ്പം, സന്തപ്തകുടുംബാംഗങ്ങളെ ഇടവകയുടെ അനുശോചനം അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.